

[P. N. Petersen (Røjlø).]

Det var jo den tidligere udenrigsminister, nu afdøde hr. Christmas Møller, der var den egentlige årsag til Danmarks deltagelse i besættelsen, idet han som bekendt i den sidste tid af besættelsen opholdt sig i London som en slags illegal repræsentant for Danmark, og vi mindes jo, hvordan hr. Christmas Møller ved den lejlighed udfoldede de største anstrengelser for at give Danmark en allieret status. Det var den almindelige mening dengang, at hvis Danmark skulle opnå en sådan allieret status, måtte man også deltage i en besættelse af det tyske landområde, når det tredje rige var brudt sammen. Sådan var det i hvert fald for Norges vedkommende, som jo var allieret, og som havde givet tilsagn om at deltage i en besættelse af Tyskland. Nu har hr. Christmas Møller ganske vist senere sagt, at han ikke havde givet noget direkte løfte, og jeg tror gerne, at det forholder sig sådan; men det er forresten underordnet, når det alligevel blev opfattet som et sådant fra den engelske regerings side, og det var også udfra den betragtning, at samlingsregeringen i sommeren 1945 aldeles enstemmigt gik ind for at godkende den opfattelse, at man skulle deltage i besættelsen af Tyskland.

Oprindeligt havde man tænkt sig, at deltagelsen i besættelsen skulle ske med langt større styrker, end det lykkeligvis senere viste sig at være nødvendigt; efter hvad der forlyder, lå der, da ministeriet Knud Kristensen trådte til, en skrivelse i det pågældende ministerium, som var klar til at afgå til London, og som gav tilsagn om, at vi skulle sende ikke mindre end 11 000 mand derned. Nu er der ingen, der kan mistænke mig for, at jeg har den samme militæropolitiske opfattelse som den tidligere forsvarsminister hr. Harald Petersen, men jeg vil gerne gøre ret og skel til alle sider, også overfor hr. Harald Petersen, og det lykkes ham efter lange og besværlige forhandlinger at få dette tal, 11 000 mand, bragt ned til 4 000 mand, indbefattet befalingsmændene. Jeg synes, det var godt, det lykkedes at få dette bragt i orden, for det ville have været en forfærdelig ulykke for os, om vi skulle have sendt så stort et antal soldater derned; det ville have nødvendiggjort indkaldelse af ældre årgange. Men sådan var forudsætningerne altså på det tidspunkt: vi gav tilsagn om at deltage i besættelsen af Tyskland, fordi vi blev betragtet som en allieret stat, og til gengæld gav englænderne tilsagn om, at de 220 000 tyske flygtninge, som fandtes her i landet

på dette tidspunkt, skulle fjernes, så snart det overhovedet kunne lade sig gøre.

Man affattede overenskomsten sådan, at den skulle gælde 2 år, det vil sige, at den udløber nu den 15. maj; så har vi fra dansk side holdt det løfte, som vi gav på det tidspunkt, og til gengæld har englænderne holdt det løfte, som de gav, at de tyske flygtninge blev fjernet; så er vi kvit. Det er derfor ikke rigtigt, når man nu betegner det forslag, der her foreligger, som forslag til en afviklingslov; det er ingen afviklingslov, det er en ny lov, der her er tale om. Den afvikling, der er tale om i forbindelse med den gældende lovgivning, sker på en gang, den 15. maj. Jeg kan ikke se, at vi her i Danmark har nogen som helst forpligtelse til at fortsætte denne besættelse, og det kan ikke nægtes, at en sådan besættelse fra et lille land som vort med 4 mill. mennesker af en nabostat, som har 20 gange så mange indbyggere, i fremtiden kan indebære visse vanskeligheder. Jeg for mit vedkommende er derfor ikke i stand til at støtte det foreliggende lovforslag, og jeg vil i alt fald anbefale, at vi stemmer derimod.

Chr. Nielsen: De synspunkter, der i dag er fremført af de forskellige partiers ordførere, følger nøjagtigt de samme baner som tidligere ved denne sags behandling. Jeg føler derfor ingen anledning til at fordybe mig nærmere i lovforslaget. Jeg kan nøjes med at henvise til min opfattelse, som jeg har givet udtryk for ved tidligere behandlinger, hvor jeg har begrundet min modstand mod, at Danmark har militære styrker i Vesttyskland. Det eneste, jeg skal tilføje, er, at jeg synes, at udviklingen i den tid, der er forløbet, siden vi sidst beskæftigede os med denne sag, tydeligt nok har understreget, at der overhovedet ikke findes nogen rimelig begrundelse for, at vi deltager i den militære besættelse af Tyskland.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har lovet at medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse.

Jeg vil dernæst gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, som sidst havde ordet. Det ærede medlem sagde, at i den tid, der er gået, har vi ikke oplevet noget, som giver rimelig begrundelse for overhovedet at sende en dansk bevogtningsstyrke til Tyskland. Jeg vil hertil gerne sige, at der foreligger nøjagtigt de samme grunde derfor, som forelå, da det ærede medlems parti gav tilslutning til tanken om at sende en dansk bevogtningsstyrke til Tyskland. Det ærede medlems parti skifter jo standpunkt om-